

N:o 3.

Ank. till Riksd. Kansli den 4 Maj 1878, kl. 1 e. m.

Utlåtande, i anledning af Kamrarnes skiljaktiga beslut vid behandling af Utskottets Utlåtanden N:is 1 och 2, angående förändrad reglering af skjutsväsendet.

Sedan, vid behandling af Sammanatta Stats- och Lag-Utskottets Utlåtande N:o 1, i anledning af Kongl. Maj:ts nådiga proposition till Riksdagen, angående förändrad reglering af skjutsväsendet, Första Kamraren till Utskottet återförvisat berörda Utlåtande, men Andra Kamraren detsamma godkänt, samt Utskottet med anledning häraf uti sitt Utlåtande N:o 2 hemställt, att Första Kamraren måtte i ämnet fatta beslut; så har, enligt till Utskottet ankommet protokollsutdrag, Första Kamraren vid förnyad pröfning af det uti Utskottets Utlåtande N:o 1 framlagda förslag till stadga angående skjutsväsendet, bifallit berörda förslag, endast med ändringar uti § 6 mom. 2 samt § 9 mom. 2 och 3.

De delar af Utskottets förslag till stadga angående skjutsväsendet, hvarom det åligger Utskottet att afgifva nytt Utlåtande äro alltså följande:

§ 6 mom. 2.

Denna §, som blifvit af Andra Kamraren oförändrad antagen, i enlighet med Kongl. Maj:ts, af Utskottet tillstyrkta förslag, innehåller uti sitt andra moment enligt berörda förslag följande stadgande:

»Derjemte skola vid gästgifveri, i stad enligt Magistratens och på landet enligt Kongl. Maj:ts Befallningshafvandes bestämmande, för resan-
Bih. till Riksd. Prot. 1878. 4 Saml. 2. Afd. 3 Häft.

des herbergerände finnas minst två med snygga möbler och sängkläder försedda, städade rum, deraf det ena, när årstid eller väderlek så fordrar, skall vara uppeldadt; äfvensom nödig förplägning och upppassning skall för resande vara att erhålla mot skälig betalning.»

Den af Första Kammaren antagna lydelse af detta moment afviker från Utskottets förslag allenast i det afseende att orden: »deraf det ena, när årstid eller väderlek så fordrar, skall vara uppeldadt» blifvit utbytta mot orden: »hvilka, när årstid eller väderlek så fordrar, skola vara uppeldade.

Skilnaden mellan dessa båda stadganden består allenast deri, att det enligt Första Kammarens beslut skulle blifva bestämdt föreskrifvet, att minst två rum borde vid hvarje gästgifveri, när årstid eller väderlek så fordrar, finnas uppeldade, då deremot enligt Andra Kammarens beslut bestämmelsen härom skulle ankomma på särskild pröfning af Kongl. Maj:ts Befallningshafvande för landet och för stad af Magistraten.

Emellertid torde det vara antagligt, att det af Första Kammaren beslutade stadgandet endast i ytterst få fall kan komma att nödvändig-göra tillhandahållandet af större antal uppeldade rum, än som i allt fall blefve af vederbörande bestämdt; och då skiljaktigheten i Kamrarnes ifrågavarande beslut ej är af någon afsevärd betydelse, föranlåtes Utskottet hemställa,

att Andra Kammaren, med frånträdande af sitt angående § 6 mom. 2 fattade beslut, måtte godkänna den lydelse af samma moment, som Första Kammaren antagit.

§ 9 mom. 2.

Enligt Utskottets af Andra Kammaren godkända förslag är detta moment så lydande:

»Beträffande tiden för hästars inställande må icke entreprenör tillförbindas att inställa häst genast vid anfordran. För skjutsanstalter vid mera befarna vägar ege Kongl. Maj:ts Befallningshafvande bestämma högst två hästar inom en half timme och ytterligare högst fyra hästar inom en och en half timme efter anfordran, samt vid mindre befarna vägar högst två hästar inom en timme och ytterligare högst två hästar inom två timmar, likaledes efter anfordran. Finnas hästar derutöfver vara vid någon skjutsanstalt behöflige, må för deras inställande icke bestämmas kortare tid än tre timmar. Vid skjutsanstalt, der antalet resande

är ringa, men anstalten med hufvudsakligt afseende å angelägenheten deraf, att skjuts vid resor i tjensteärenden finnes att tillgå, af Kongl. Maj:ts Befallningshafvande anses böra bibehållas, må vid entreprenadvilkorens bestämmande icke stadgas kortare tid för skjutsens inställande än tre timmar. Skjutsdygnet räknas från klockan sex eftermiddagen det ena dygnet till samma tid det andra.»

Detta moment har deremot af Första Kammaren förändrats till följande lydelse:

»Beträffande tiden för hästars inställande må icke entreprenör tillförbindas att inställa häst genast vid anfordran eller att inom kortare tid än en timme efter anfordran tillhandahålla större hästantal, än det, som under nästföregående år dagligen i medeltal vid skjutsanstalten utgått; skolande tidsbestämmelsen i öfrigt bero af Kongl. Maj:ts Befallningshafvandes pröfning. Skjutsdygnet räknas från klockan sex eftermiddagen det ena dygnet till samma tid det andra.»

Enligt Utskottets åsigt afses med denna af Första Kammaren beslutade förändring, att, jemte det man, på sätt i nu gällande föreskrifter angående skjutsentreprenader är stadgad, till förekommande af entreprenadbidragens alltför stora stegring, efter en gifven erfarenhetsgrund begränsar antalet af de hästar, som böra inom en jemförelsevis kort tid efter anfordran inställas, man deremot, för att få bestämmelserna i öfrigt mera lämpade efter de särskilda orternas olika förhållanden, öfverlemnar pröfningen deraf åt Kongl. Maj:ts Befallningshafvande, som måste anses vara fullt förtrogen med de särskilda förhållanden, hvilka vid hvarje skjutsanstalt kunna på skjutsåtgången ega inverkan.

Detta Första Kammarens beslut, som väl i vissa fall skulle kunna medföra minskning i det hästantal entreprenör enligt Andra Kammarens beslut kunde tillförbindas att inom en half timme efter anfordran för resande tillhandahålla, torde dock i vida flera fall inom åtskilliga orter leda derhän, att väntningstiden utöfver en timme kunde, när så pröfvades skäligt, sättas något kortare än som med tillämpning af Andra Kammarens beslut kunde blifva fallet; och genom den pröfning, som sålunda enligt det af Första Kammaren beslutade stadgandet skulle tillkomma Kongl. Maj:ts Befallningshafvande, kan större maktfullkomlighet ej anses vara lagd i dess hand, än som kunde blifva en följd af Kongl. Maj:ts Befallningshafvandes utaf Andra Kammaren godkända befogenhet att, såsom honom godt syntes, fastställa skjutsanstalternas olika klassificering och de deraf beroende olika bestämmelserna om tiden för hästars inställande vid desamma.

Med afseende å hvad sålunda förekommit har Utskottet funnit sig ega skälig anledning hemställa:

att Andra Kammaren, med frångående af sitt angående § 9 mom. 2 fattade beslut, måtte förena sig med Första Kammaren i hvad den härutinnan beslutat.

§ 9 mom. 3.

Detta moment, som enligt Utskottets, af Andra Kammaren godkända förslag,* är af det innehåll, att åkdon, som det åligger entreprenör tillhandahålla, böra vara försedda med stoppad dyna och fotsack af läder samt, der det är hjulåkdon, jemväl med jernfjädrar, har enligt Första Kammarens beslut erhållit följande förändrade lydelse:

»Åkdon, som det åligger entreprenör tillhandahålla, skall vara så beskaffadt, som Kongl. Maj:t vid bestämmandet af afgift för begagnande af den skjutsandes åkdon finner skäligt stadga.»

Den bestämmelse, Andra Kammarens beslut i detta moment innehåller, afser att tillförsäkra den resande en bekvämlighet, som väl ostridigt bör vara att påräkna och hvari således någon inskränkning ej kan ifrågakomma, och då den förevarande frågan, huruvida bestämmelsen om åkdons beskaffenhet bör intagas i detta moment, eller om det icke vore lämpligare att, såsom Första Kammaren beslutat, i sammanhang med Kongl. Maj:ts bestämmande af afgift för begagnandet af den skjutsandes åkdon, jemväl meddelas bestämmelse om åkdonets beskaffenhet, deraf afgiften naturligtvis måste vara beroende, destomera torde vara för Andra Kammaren likgiltig, som beggedera bestämmelserna otvifvelaktigt tillhöra Kongl. Maj:ts ekonomiska lagstiftning, anser Utskottet sig böra hemställa

det Andra Kammaren måtte biträda det af Första Kammaren i fråga om § 9 mom. 3 fattade beslut.

Stockholm den 4 Maj 1878.

På Sammansatta Utskottets vägnar:

ROB. MONTGOMERY CEDERHJELM.